

βερνίκι

βερνίκι, το, ουσ. [<μτγν. βερενίκιον <λατιν. vernicium], το βερνίκι· η επιφανειακή, η προσποιητή καλή συμπεριφορά, ο επιφανειακός, ο προσποιητός καλός χαρακτήρας: «μην τον βλέπεις έτσι ευγενικό. Αν του βγάλεις το βερνίκι θα καταλάβεις τι κουμάσι είναι». Από το ότι η επάλειψη αντικειμένου με βερνίκι του προσδίδει λάμψη, γυαλάδα.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας